La basílica de Sant Feliu de Girona ja té un monogràfic

L'historiador Pere Freixas presenta avui el volum que l'Ajuntament de Girona edita com a llibre de Fires
És l'estudi més exhaustiu que s'ha fet de la que va ser la primera catedral de la ciutat

La pujada de Sant Feliu, captada per Valent Fargnoli Foto: CRDI.

La basílica de Sant Feliu és, sens dubte, una de les icones més emblemàtiques de Girona. Emparellada, per majestuositat i veïnatge, amb la catedral de Santa Maria, sovint ha restat a la seva ombra. I això que conté la capella dedicada al sant patró de la ciutat, sant Narcís, i que gairebé durant un mil·lenni va ser la catedral de la ciutat.

Ara, després d'alguns estudis i alguna tesi publicada, l'historiador Pere Freixas presenta un extens monogràfic que omple aquesta llacuna i salda el deute que tenia la ciutat amb el seu temple cristià més antic. I és que el seu origen se situa cap a finals del segle III, coincidint amb l'arribada del cristianisme, quan es va erigir per conservar les despulles del màrtir Feliu l'Africà. Un petit edifici a tocar de les muralles que, amb el pas del temps i sobretot a partir de l'època visigòtica, es va anar ampliant. Catedral fins al segle X, va passar un període de "cocatedralitat" amb Santa Maria i va esdevenir col·legiata, després parròquia i, des del 2011, basílica.

L'autor d'aquest estudi exhaustiu que es presenta avui a l'ajuntament de Girona (19 h) ha elaborat un ampli i profund compendi des de múltiples òptiques, per posar en evidència la importància històrica, urbanística i artística de la basílica. Cal tenir en compte que Freixas ha hagut d'enfrontar-se a la poquíssima epigrafia existent de Sant Feliu anterior a l'any 1200. Com ell mateix destaca, actualment l'única metodologia per conèixer millor la seva història és l'arqueologia.

Sobre l'aspecte arquitectònic, en el llibre es detalla la raó de l'aspecte de fortalesa –d'"arquitectura de combat"– de Sant Feliu més que no pas de temple eclesiàstic, amb un primer pis que sembla més una muralla que un campanar. També, com a novetat, desestima la influència d'estil nòrdic del campanar i el situa sota les directrius estètiques dels campanars provençals. "El mestre de l'obra, Joan Beljoc, va crear un fort impacte a l'època; tant, que va crear escola, com s'aprecia en els campanars de les esglésies de Fornells de la Selva, Sant martí Vell, Bordils i Cassà", remarca.

Una joia escultòricaPel que fa aspectes més artístics, Freixas parla àmpliament del sepulcre de sant Narcís, de la capella de Sant Narcís, del retaule major –un dels més importants de Catalunya– i, amb especial èmfasi, del grup escultòric del Sant Sepulcre, compost per vuit peces importades de Roma (dues imatges paganes i sis de cristianes) que "són veritables joies de l'escultura paleocristiana". Avança Freixas que, mentre treballava en el llibre, s'estava recomponent el conjunt escultòric, i espera que ben aviat els gironins puguin admirar aquesta obra mestra.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 26-10-2016 Pàgina 25

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1016203-la-basilica-de-sant-feliu-de-girona-ja-te-un-monografic.html